

ХРИСТОСЪ СЕ РАЖДА!

Какъ тихъ и прозраченъ е въздухътъ въ тази нощъ. На небето горятъ милиони звезди, природата се облича въ радостъ; сърдцето — пълно съ чудно веселие!

„Христосъ се ражда!“ звучатъ камбанитъ, изведнажъ забили въ всичкитъ жгли на града или селото; „Христосъ се ражда!“ — шуми въ търътъ, играейки съ сребриститъ снѣжинки; „Христосъ се ражда!“ — говорятъ храмоветъ, блѣснали въ огньовете; „Христосъ се ражда!“ — приветливо шепнатъ вѣчнитъ огньовете, горящи въ дълбокото тъмно небе; „Христосъ се ражда!“ — откликва се миналото.

Още въ надвечерието, чувствава се, че става нѣщо необикновено: повече освѣтление, много народъ се движи по улицитъ и всички въ весело настроение. Съ особена радостъ изслушватъ всички божествената служба и, излизайки изъ църква, изнасятъ съ себе си свѣтларадостъ въ душата си.

„Христосъ се ражда!“ Той се ражда за всички: голѣми и малки, дошлитъ по-рано и по-късно, за мъдри и юродиви, богати и бедни — всички ние сме равни предъ Младенеца, лежащъ въ ясли.

Не напразно съществува въ народа повѣрие, че въ самата полунощъ срещу Рождество, небеснитъ врата се отварятъ и отъ висотата слиза на земята Самъ Синътъ Божи. Въ това време и райтъ пресвѣтълъ се отваря, и всичкитъ му неизказани хубости ставатъ видими за благочестивитъ хора. Съ грѣшни очи това не може да се види, и затова хората, които не се надяватъ на такава благодатъ, стараятъ се да проследятъ макаръ това — какъ слънцето

играе на Рождество. Душата на грѣшника, умрѣлъ въ този часъ, се очистиwa отъ грѣхове и се отнася въ райскитъ обители.

За всички Христосъ се ражда! Той се ражда и за тебе мраченъ скжпернико; и за васъ бедни затворници, непознати пътници въ житейското море; и за васъ бедни труженици. Той двойно се ражда за васъ — страдалци, защото вие цѣла година обливайки съ потъ майката-земя или работнишки станове, сте славили Неговото име; защото вие цѣла година сте се трудили, може би, не толкова за себе, колкото за доброто на родината.

За всички Христосъ се ражда! За всѣки насъ, голѣми и малки, богати и бедни Той идва на земята. Слава въ висинитъ на Бога и на земята миръ!

Благовѣстовъ,

КЪМЪ БОГОРОДИЦА

Плискайте, вълни отъ мракъ,
въ зловна декемврийска вечеръ;
съскай хищень ношень вѣтъръ
и пронизвай моя прагъ!
Азъ съмъ бедниятъ сиракъ,
бледъ, измръзналъ, безъ покривка,
но надъ мене бди съ усмивка
образъ нѣжень, образъ благъ,
Образъ благъ на милостъта,
Твоятъ образъ, дево свѣтла! —
Той теши ме въ скръбъ и мъжа
и закриля ме въ свѣта.
Плискайте, вълни отъ мракъ,
въ зловна декемврийска вечеръ;
съскай хищень ношень вѣтъръ
и пронизвай моя прагъ!

А. Калояновъ